

अपे

अप्युपफल + दा + कर्त्तरि कः, उपपदसमासः) पनसदृष्टः। इति राजनिर्घण्टः ॥ अद्यत्यतिरेक-
जातफलदृष्टमात्रं ॥ (अहेतुकफलदातरि चिं)

अपूपः, पुं, (न पूयते विशीर्यति, न + पूय + पः,
यलोपः) पिष्टकः। इत्यमरः ॥ गोधूमः। इति
राजनिर्घण्टः ॥

(“दृष्टाद्दसरसं यावं पायसापूपमेव च”।

इति मनुः)।

अपूप्यः, पुं, (अपूपाय हितः “विभाषा हविर-
पूपादिभ्यः” इति पाणिनिस्त्रयेण यत्) गोधूम-
चूर्णं। इति ञटाधरः ॥ मवदा इति भाषा।

अपूरणी, स्त्री, (न पूरयति पुष्पगन्धेन मनःप्रीतिं
पूर्यां करोति निर्गन्धत्वात्, पूर + शिच् + कर्त्तरि
ल्युट्, स्त्रियां डीप् ततो नञ्समासः) शाल्मलि-
दृष्टः। इति शब्दचन्द्रिका ॥

अपूर्वम्, स्त्री, (नास्ति पूर्वं पूर्वकालभवं दृष्टं यस्य
तत्) कर्मजन्यमदृष्टं। तत्पर्यायः। अनुशयः २
नियोगः ३ अतिशयः ४ कार्यं ५ प्रयोगः ६।
इति स्मृतिः ॥ तच्चतुर्विधं यथा। फलापूर्वम् १
समुदायापूर्वम् २ उत्पत्त्यपूर्वम् ३ अङ्गापूर्वम् ४। येन
स्वर्ग आरभ्यते तत् फलापूर्वम्। अमावास्यायां
त्रयाणां यागानामेकः समुदायः पौर्णमास्यामपरः
तयोर्भिन्नकालवर्तिनेः संहत्यफलापूर्वम्। अमायो-
गात्तदारम्भाय समुदायद्वयजन्यमपूर्वम्। इदं कल्प-
नीयं। तयोरेकैकस्यारम्भाय एकैकसमुदायवर्तिनां
त्रयाणां यागानां भिन्नक्षणवर्तिनेन संघातात्पत्न्य-
भावात् यागत्रयजन्यानि त्रीण्युत्पत्त्यपूर्वम्। इति क-
ल्पनीयानि। तेषाञ्चाङ्गोपकारमन्तरेणानिष्यत्ते-
रङ्गानां चानेकक्षणवर्तिनां संघातात्सम्भवात् अ-
ङ्गापूर्वम्। इति कल्पनीयानि। तत्र त्रयं विभागः।
इत्यधिकरणमाणा ॥

अपूर्वम्, त्रि, (नास्ति पूर्वं यस्य, न पूर्वंः नञ्समासः)
आख्यम्। यथा,—

“अपूर्वम् हरेर्भाया त्रिगुणा रज्जुरूपिणी।

यथा मुक्तो न चलति बद्धो धावति धावति” ॥

इति उद्भटः ॥ पूर्वदिग्देशकालभिन्नं ॥

अपेतराक्षसी, स्त्री, (अपेतः राक्षस इव पातकं
यस्याः सा, गौरादित्वात् डीप्) तुलसीदृष्टः।
इति राजनिर्घण्टः ॥

अपेयं, त्रि, (पा + कर्मणि अर्हाद्यर्थे यत्) पाना-
योग्यं। अपानीयं। यथा,—“मद्यमपेयमदेय-
मनियाह्वं”। इति तिथ्यादितत्त्वे उग्रनःसूत्रं ॥
 (“जलधिजलमपेयं परिहृते निर्धनत्वम्”)।

(“यैः कृतः सर्वभक्ष्योऽग्निरपेयस्य महोदधिः।

क्षयी चाप्यायितः सोमः को न नश्येत्प्रकोप्यतान्” ॥

इति मनुः)।

अपेक्षणीयं, त्रि, (अप + ईक्ष + कर्मणि अनीयर्)।
अपेक्षायोग्यं। अपेक्ष्यं। अपेक्षितव्यं। यथा,—
“आत्मा यत्नेन रक्ष्यो रक्षाशिरसि पुनः सोऽपि
नापेक्षणीयः”। इति नवरत्नमध्ये शङ्खः ॥

अपेक्षा, स्त्री, (अप + ईक्ष + भावे अ, स्त्रियां
टाप्) कार्यनिमित्तयोरन्योन्याभिसम्बन्धः। इति

अनु

सुपद्रुटीकायां विष्णुमिश्रः ॥ आकाङ्क्षा। यथा,—
“सा प्रक्रिया या कथमित्यपेक्षा”। इति वेदा-
न्तटीकायां वाचस्पतिमिश्रः ॥ (आकाङ्क्षा। अभि-
लाषः। आशा।

“अपेक्षा भिक्षायामपि किमपि चेतःस्त्रपयति” ॥

इति शान्तिशतके। प्रयत्नः। अनुरागः। सम्मा-
नना।

“अलम्बं चैव लिप्सेत लम्बं रत्नेदपेक्षया।

रत्नितं वर्जयेच्चैव रत्नं पात्रेषु निक्षिपेत्” ॥

इति मनुः। पर्यालोचनं। विचारः। अनुचि-
न्तनं।

“सत्वामपि तपःसिद्धौ नियमापेक्षया मुनिः” ॥

इति रघुवंशे।

“न क्षुद्रोऽपि प्रथमसङ्घतापेक्षया संश्रयाय” ॥

इति मेघदूते)।

अपेक्षाबुद्धिः, स्त्री, अनेकैकत्वविषयकबुद्धिः। ना-
नैकत्वावगाहबुद्धिः। अयमेकः अयमेक इत्या-
कारबुद्धिः। इति भाषापरिच्छेदः ॥

(“अनेकैकत्वबुद्धिर्द्वयो सापेक्षाबुद्धिरुच्यते” इति

“अपेक्षाबुद्धिनाशाश्च नाशक्तेषां निरूपितः”

इति च भाषापरिच्छेदे)।

अपोगडः, त्रि, (अपगृह्यकर्मणि वेदविहितकार्या-
दन्यकर्मणि गण्डः उद्यतः, गडि उद्यमे + पचा-
द्यच्, निपातनात् अपगृह्यस्याकारस्य उकारः,
अपसि कर्मणि गण्डः अतिभीरुत्वात् त्वाव्यः)।

स्वभावतो न्यूनाधिकाङ्गविशिष्टः। तत्पर्यायः।

पोगण्डः २ विकलाङ्गः ३ अङ्गहीनकः ४। इति

शब्दरत्नावली ॥ शिष्टः। बलिभः। त्रिवलियुक्तः।

इति मेदिनी ॥ अतिभीरुः। इति विश्वो हेम-
चन्द्रश्च ॥ हे स्वभावतो न्यूनाधिकाङ्गे ऊनविश्व-
कुलीकैकविश्वकुलीकादौ जने वर्त्तते इत्यर्थः।

विक्रान्तं स्वभावहीनं अङ्गमस्य विकलाङ्गः। अप-
गृह्यं गच्छति अपोगण्डः। नास्तीति गमेर्ङः नि-
पातनात् पस्य पोभावः।

“अपोगण्डस्तु शिष्टके विकलाङ्गे च भीरुके” ॥

इति विश्वः ॥ निपातनादपस्यादिलोपे पोगण्डो-
ऽपि। पोगण्डो विकलाङ्गे स्यादिति हलायुधः ॥

पोगण्डो विकलाङ्गकः। इति रत्नकोषः ॥ इति

तट्टीकायां भरतः।

अपोदिका, स्त्री, (अपगतमुदकं यस्याः सा, स्त्रियां
टाप्, एषोदरादित्वात् दिक्त्वं)। उपोदिका।
पूतिक्राशकं। इत्यमरटीकायां खामो ॥

अपोहः, पुं, (अप + ऊह + भावे घञ्) अपगत-
ऊहः। वितर्काभावः। शुश्रूषाद्यद्यधीगुणान्त-
र्गतवद्यगुणः।

(“शुश्रूषा श्रवणं चैव गृह्यं धारणं तथा।

ऊहाऽपहोऽर्थविज्ञानं तत्त्वज्ञानं च धीगुणः”) ॥

इति हेमचन्द्रः ॥ अतद्वाटितः। इति काय-
प्रकाशटीकायां महेश्वरः ॥

अप्रः, [स्] स्त्री, (आप्यते स्वर्गो लभ्यतेऽनेन, आप +

करणे तस् ऋसः)। यत्कर्म। इत्युणादिकोषः ॥

अप्तुः, पुं, (आप्यते भोगाय प्राप्यते यः, आप् +

अप्र

कर्मणि तुः ऋसः)। शरीरं। अङ्गं। इत्युणादि-
कोषः ॥ (“अथामवे द्वितीये यामाज्जतिं बुद्धौ
ति” ॥ इति शतपथब्राह्मणः)।

अप्रः, [स्] स्त्री, (आप् + असन् नुट् ऋसश्च)।
जलं। वेदप्रयोगोऽयं ॥

अप्यतिः, पुं, (अपां पतिः, घञोत्पत्यस्यः)। वरुणः।

इत्यमरः ॥ संसुद्रः। अपाम्पतिरिति दर्शनात् ॥

अप्यितं, स्त्री, (अपां पित्तमिव)। अग्निः। इत्य-
मरः ॥ चित्रकण्टकः। वज्रिर्वज्रकत्वात् ॥

अप्रकटः, त्रि, (न प्रकटः व्यक्तः नञ्समासः)।

अव्यक्तः। अप्रकाशः। यथा,—

“प्रकटाप्रकटा चेति लीला सेयं द्विधोच्यते” ॥

इति भागवतामृते पद्मपुराणं ॥ अस्य विवरणं

लीलाशब्दे द्रष्टव्यं ॥

अप्रकाण्डः, पुं, (नास्ति प्रहृष्टः काण्डः खान्यो यस्य

सः)। काण्डरहितदृष्टः। स तु भ्रूयिष्कादिः।

तत्पर्यायः। स्वम्बः २ गुल्मः ३। इत्यमरः ॥

अप्रकाशः, पुं, (न प्रकाशः नञ्समासः)। प्रकाशा-
भावः। तत्पर्यायः। जनान्तिकं २। इति चि-

काण्डशेषः ॥ (गुप्तः। अप्रकाशितः। गूढः।

“द्विधास्तस्कारान् विद्यात् परद्रव्यापहारकान्।

प्रकाशांश्चाप्रकाशांश्च चारचक्षुर्भ्रूयिषिपतिः” ॥

इति मनुः। न प्रकाशते इति अप्रकाशः, पचा-

द्यच्। अन्धकारादतः। अदृश्यः।

“प्रकाशाश्चाप्रकाशाश्च लोकांलोक इवाचल” ॥

इति रघुवंशे। निहितः। प्रच्छादितः। प्रोषितः।

“यानि चैवंप्रकाराणि कालाद्भूमिर्न भक्षयेत्।

तानि सन्धिषु सीमायामप्रकाशानि कारयेत्” ॥

इति मनुः। रहसि। परोक्षं।

“नाततायिवधे दोषो हन्तुर्भवति कश्चनः।

प्रकाशं वा प्रकाशं वा मन्युस्तन्मन्युच्छति” ॥

इति मनुः)। तद्विशिष्टे त्रि ॥

अप्रहृष्टः, पुं, (न प्रहृष्टः नञ्समासः)। काकः।

इति शब्दरत्नावली ॥ अधमे त्रि ॥

अप्रखरः, त्रि, (न प्रखरः तीक्ष्णः नञ्समासः)।

प्राखर्यरहितः। अतीक्ष्णः। तद्धर्मे स्त्री। खं

रातीति कः खरः प्रहृष्टः खरः प्रखरस्ततो नञ्-

समासः। (मृदुः। शान्तः)।

अप्रगुणः, त्रि, (न प्रहृष्टो गुणो धैर्यरूपो यस्य

सः, गुणमप्राप्तः प्रादिसमासः ततो नञ्समासः)।

व्याकुलः। व्यस्तः। इत्यमरः ॥

अप्रतिकरः, त्रि, (प्रति करोति विश्वासं गोत्या-

दयति प्रति + क् + कर्त्तरि अच्, न प्रतिकरः

ततो नञ्समासः)। विश्वासः। विश्वासपार्श्वं।

इति ञटाधरः ॥

अप्रतिपक्षः, त्रि, अप्रतियोगी। विपक्षशून्यः।

नास्ति प्रतिपक्षो यस्य इति बज्रग्रीहिसमास-

नियमः ॥

अप्रतिभः, त्रि, अप्रत्युत्पन्नमतिः। अप्रगल्भः। नास्ति

प्रतिभा नवनवोन्नेवशालिनी प्रज्ञा यस्य सः।

इति प्रतिभावितशब्दार्थे भरतः ॥ (मृदुः। लज्जा-
शीलः। हतज्ञानः)। (स्त्रियां उत्तरस्याप्रतिपत्ति-